

HUGERO

226.

AGAD.
LUGD.BAT.
BIBL.

Nobis estime domine,

Exequias quas memorat Henricus Plotius nuptiamp campimus, bre uide,
et poteram quidem ab hoc, ^{quamquam illi dicitur,} ~~non~~ ^{sup. ega} ~~deinde~~ officio, cum de
digne ram epiph parcatum sit, sed etiamque id petebatur ex offe-
rati in defunctione meo aliquod esse dandum uidebatur. Ad te autem cum
nunc eas demus, in prompti ratio est: qui cum non modo literatis om-
nibus et ceteris sed et literarum amantibus prolege fasias, ingra-
mum me futurum credidi si te vel proxima inter patrones meos
non agnoscerem. Tuus privatum ^{enim mihi} quoties ob priuatis ~~me~~
^{et vero quis} et meminero semper. Patrem ~~tuorum~~ ^{verbi nobis} uolentissime, factus tuus
ipitius parentem inter electores tuos admitti, quos cum ei inseparabiles
beas et maiores longe habuisse tam en reminem est.

Iustus in nomine obsequio
Nicolao Huygen,

Toledo
ur Nobilissime,

Lacrymas, quas in funere ~~magis~~ preclaris uulnus Henrici Plotii
nupti affecti mus, nebras hic ad te damus: cuius inopinata mortis
nihil mirum si afflixerit ~~me~~, qui per annos aliquot summum
eius virtutum domesticis inspectos fui. Semperq. ita viximus,
ut alter me altero aut nungiam ~~est~~ aut variissime. Ad ^{omnes}

~~etiam~~ quod amore tuo ~~non~~ non indigamus ~~leger~~ esse ~~quod~~ ^{metamorphose}
Id autem ~~rebus~~ ^{rebus} uidebantur pertinere. Eas ^{nuptias} ^{metamorphose} non habuimus
cum tribuimus, unde submitimus, ut ^{ad nos} ^{ad nos} etiam apparetum non vide-
ad hec ^{ad nos} ^{ad nos} rector veniam sattem inde ibi sperent. Vale, ursum
queque ^{Nobiliss.} cum famula tua, et amore posse plege.

Nobilissime Domine,

Exequas, quibus nobilissimi Iudeus nuper fatus procent' sumus,
hic uides. Poteram quidem ab hoc tam multa super se dixisse othius,
sed et amoris et petentiis, et amori aliquod meo fuit dandum, quo
huncum ~~tempor~~ complexus sum. Ad te autem casus unum d' emm.
In prompta raho est, qui non modo hunc atque omnes ^{ut} condit,
sed et beatuarum amantibus prolixè fauas, ingratis sum si te inter
patronos meos non agrescam; nam præterea quibus priuatum me
obtuleras et memini ^{et} meminero semper. Datere itaque quia' fo' hanc
famam quamvis ballantibus ^{patron} iuxta elegantias nos admitti, quos cum et infi-
nitos et longe trabas maiores, habentes tamen neminem es-

Nobilissimi omnium mi obseruantur
Nicolaus Huygens.

Farelo.

Vr Nobilissime,

Lacrymas nostras, quas in ^{fune} onagria' expectationis luctuus Henrici
ploros non ita tridem effudimus, huc uides ut et datur: cum
mopinata mors nihil nostrum si affluerit me, qui per annos ali:
quot vivimus Cuius domptiorum ^{impedito' fui} fui. Semper ita
mixtus ut alter sine altero aut ^{mixtum fui} esset ~~nisi~~, rati' sum. Ad
te autem, qui amore tuo non indignum, esse me uoluisse, pertinere
videbantur. Indicauit itaque cum quatuor ^{mo' hi' Crone, subim' Etrelas} dies
duorum, ut saltem deum apprehensum non mercatur, ultimam in e:
ibi spemus.